

Čechtické noviny

Čechtice, Černíči, Dobříkovice, Chrastovice, Jeníkov, Jizbice, Krčmy, Malá Paseka, Nakvasovice, Nové Prácheňany, Otročice, Palčice, Růžkovy Lhotice, Staré Prácheňany, Sudislavice, Zhoř.

Svatá Markéta vede žence do žita. (13. červenec)

Pakliže na Jakuba slunce svítí, pak má krutá zima býti. (25. červenec)

Zvětšují-li na Svatou Annu mravenci své hromady, lze očekávat tuhou zimu. (26. červenec)

7-8/2015

Čechtice (5) První světová válka

Na konci 19. a v první dekádě 20. století došlo v Čechtích ke změnám k lepšímu. Došlo ke zkvalitnění životních podmínek pro občany. Lidé si opravovali a zvelebili svá sídla, stavěli si domy nové a Čechtice se celkově rozrůstaly. Počet obyvatel v roce 1869 byl 879 ve 116 domech, v roce 1890 žilo 901 lidí ve 119 domech, v roce 1910 se pak uvádí 890 obyvatel ve 133 domech, v roce 1930 je záznam o 763 obyvatelích ve 163 domech. V poměrně krátké době přibýlo čtyřicet čtyři nových domů. Úbytek obyvatelstva byl však v tomto období význačný (o 138 méně). Zajímavostí je, že žen bylo v Čechtích více než mužů, a to o 59. Pouze jedna rodina byla rozvedená, padesát pět bylo vdov a deset vdovců. Za uvedení stojí i rozvrstvení obyvatel dle víry. Římských katolíků bylo v roce 1930 pět set padesát jedna, československých bylo dvě stě jedna, evangelík byl jeden, československého vyznání byl také jeden obyvatel, židů zde žilo pět a bez vyznání byli čtyři lidé.

Konec 19. a začátek 20. století byl pro Čechtice i obdobím, kdy přestaly řádit divoké nekontrolovatelné požáry. Jednak si obyvatelé povyměňovali doškovou a šindelovou střešní krytinu za tašky (z cihelny u Čechtí, která pálila tašky), jednak byl 17. června 1877 založen Hasičský spolek. Díky této prevenci nevadilo, že se objevovala i velmi suchá a horká léta. Takové extrémní léto nastalo v roce 1904. Od července do poloviny října vůbec nepršelo a vyschlý prameny, studně, ve mlýně se nemohlo mlít, do kašny se

voda, vedená ze studny na zahradě u Petržilků (na křižovatce ulice Blanické a Na Lázní), také nedostala. Jediný zdroj vody zůstal v nejvlhčím místě zvaném Na Lázní (dnes v těchto místech stojí škola). Tam jezdili čechtičtí obyvatelé pro vodu po celé suché období.

Rok 1897 byl pro zemědělce katastrofální. V době sklizně obilí přišlo nepřetržitě několik neděl, takže sklizeň, která byla pokosená, úplně shnila. Tenkrát se ještě obilí do panáků nedávalo. Co nebylo pokoseno, rostlo na stojatě. Chléb se z této mouky vůbec nenechal péci, hospodyně s ním měly zlou práci, utíkal jim z lopat a který neutekl, byl jak se lidově říkalo, sražený jako brousek. Na druhý rok již se stavěly ze žita ve žních panáky a později i z ostatního druhu obilí a dobře se to osvědčilo. Ten rok v severních Čechách u Vrchlabí, Hostinného a Trutnova se rozvodnily řeky a všechny jejich přítoky tou měrou, že mnoho lidských příbytků a vůbec budov vzala voda, rovněž i mnoho lidských životů bylo zmařeno. Dle tehdejších zpráv v novinách, vyznamenal se při zachraňování lidských životů Dr. Černý, rodem Čech, který s nasazením vlastního života vyrazil dravým vlnám čtyřicet osob. Tak dokázal nejlépe lásku k bližnímu dobrými skutky.

Nové, tj. 20. století, začalo pro Čechtice hned několika událostmi. **Roku 1900** byla v Čechtích založena Občanská záložna, která půjčovala zdejším institucím, podporovala místní dobročinné organizace a národohospodářské podniky. Byla umístěna v radnici. Pro podporu vzdělanosti a kultury byla v Čechtích zřízena knihovna, a to roku 1900. Do té doby si lidé půjčovali knihy na faře z farské knihovny. V té byly knihy hlavně staré a s náboženskou tematikou. Do nové obecní knihovny byly nakupovány knihy z příspěvků obce (ročně 500 Kč) a z darů občanů. Knihovna byla umístěna v obecní úřadovně, půjčovalo se jeden den v týdnu, byl ustanoven knihovník pan Pokorný a zvolená knihovní rada.

Roku 1907 byly ve zdejší oblasti konány císařské manévry. V **roce 1913** byly konány podruhé. Těchto druhých se účastnil Ferdinand d'Este jako nejvyšší velitel armády. Velitelem nepřátelské armády byl generál Aufenberg, jemuž se poštěstilo v těchto manévrech zvítězit. Proto byly manévry rázem přerušeny.

Pro chudé občany byla v **roce 1913** postavena obecní pastouška – č. p. 140. Celkové náklady na stavbu byly 7 400 K, stavitelem byl p. Vejvoda z Dolních Kralovic a práci provedl podnikatel V. Svoboda z Krivsoudova. Dále byl obnoven starý obecní vodovod (rok 1907), který však nedostačoval ani zlomku obyvatel. Později byl navržen vodovod ze studně v Lázní, měl být hnaný motory,

Společenská rubrika

Blahopřejeme občanům, kteří v měsících červenci a srpnu oslaví 80 a více let:

Bětuška Studníčková	Čechtice
Karel Slabý	Nakvasovice
Anna Zemanová	Otročice
Antonín Sýs	Čechtice
Marie Průšová	Palčice
Barbora Dřížhalová	Čechtice
Milada Lejčková	Dobříkovice

ale nakonec se ke stavbě nepřistoupilo. V roce 1927 se začalo s přípravou na vybudování vodovodu z míst zvaných Ve Dvorcích, kde se dodnes zachovaly studny. Voda byla ze studní vedená trubkami pod zemí a přepadově voda vytváří začátek Lučního potoka, na kterém je dnes zbudován nový rybník u Čechtí směřem na Vlašim. Luční potok se vlévá do Čechtického potoka u Chrastovic (směrem ke Křivsoudovu) a v jeho okolí je mnoho mokřin a bažinaté půdy. Stavba vodovodu byla ale skutečně zahájena až r. 1930, poněvadž stavbě byly kladeny překážky ze všech stran. Tento vodovod však nepostačoval potřebám obyvatel a za sucha neměl vodu.

Založení Sokola bylo význačným krokem k rozvoji sportů ale i kultury v Čechtích. 5. 7. 1913 jej založil starosta křivsoudovské Jednoty, bratr Sedlák. První veřejné cvičení se konalo 5. 7. 1914 ve dvoře hostince U Marešů, č. p. 1 (dnes zbouráno), v době, kdy byla na spadnutí válka. Nácvik nejprve probíhal v chrastovickém dvoře u Mikšových dvakrát týdně, poté v hostinci U Zlaté Prahy.

Na čechtickém katastru byly dvě cihelny. Na straně jižní se nacházela cihelna se stavěnou pecí. Výroba byla ruční. Hlína se připravovala již na podzim. Nakopala se a rozmělnila, aby promrzla a byla tvárná. Před výrobou se smísila s vodou a formovala se ve tvar cihel, jež se na slunci za pomoci větru vysoušely. Pálením změnila se žlutá železná ruda, která prostupovala jílu, v červenou rudu železnou, čímž dostaly cihly červenou barvu. Jakost cihel záležela na dostatečném vypálení, neboť škodlivých přímísenin, jako je vápence, v čechtickém jílu nebylo. Materiál se proto skvěle hodil i k výrobě tašek. Cihlář Bedlivý je zmiňován v této cihelně kolem poloviny 19. století v souvislosti s úmrtím čtyřměsíční dcerky Marty, která se smrtelně popálila (uhořela) v cihelně 27. 11. 1853 a 30. 11. zemřela. Byla pochována jako první na nový čechtický hřbitov. Druhá cihelna č. p. 75 byla větších rozměrů (kruhovka) byla majetkem panství Dolnokralovického Františka Josefa Auersperga (druhého Auersperga v pořadí) a leží směrem severovýchodním u Chrastovic. Jakost cihel z této cihelny je poměrně lepší než z cihelny z jižní strany Čechtí.

Státní silnice z Benešova vede na Vlašim, dále přes Čechtice a Košetice do Pelhřimova a na Jihlavu. Do této silnice ústí v Čechtích na náměstí státní silnice do Křivsoudova, Dolních Kralovic, Zbraslavic, Kutné Hory, Přelouče až do Hradce Králové. Z Čechtí vycházejí silnice okresní do Lukavce (vystavěna r. 1891), Jeníkova (r. 1900) a Černíci (r. 1910 – 1911). Kromě toho jsou tu ještě silnice místní, a to z ulice V Hradu (r. 1923), do Sudslavic pod hřbitovem (roku 1912 – 1913), pod zámek (r. 1913), k Otročicům kolem sv. Vojtěcha (r. 1905) a k Chrastovicům (r. 1912). Nejdůležitější mosty v okolí Čechtí jsou na státní silnici do Košetíc pod Malou Pasekou a na státní silnici do Křivsoudova pod Mlýnkem.

Již delší dobu před rokem 1914 bylo ovzduší v Evropě naplněno nebezpečnými politickými plyny, mračna stále houstla, obzor byl zachmuven, schylovalo se k bouři. Rozpínavost Německa a jeho panovačné choutky byly příčinou světového zbrojení, ohromné peníze jak v Rakousku, Německu, tak i v jiných státech byly věnovány na militarismus. Rakousko, které po léta dráždilo Srby, mocně podporované Německem, stupňovalo své úsilí proti Srbům natolik, aby došlo k nějaké nepředložené akci. Bylo nutné najít záminku pro vyhlášení války, která měla přinést Německu nadvládu v Evropě. Poslední provokací Rakouska a Německa proti Srbům bylo pořádání velkých císařských vojenských cvičení na samých hranicích Srbska v měsíci červnu osudného roku 1914. Vydrážďení Srbů dosáhlo tímto svého vrcholu. Zdvihla se ruka srbského studenta se smrtící zbraní, ze které vypálené výstřely zasáhly městem Sarajevem v autu projíždějícího následníka trůnu, rakousko-uherského, arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este a jeho choť. Zranění byla smrtelná. Rakousko podalo Srbům ultimátum.

Na sv. Petra a Pavla 29. června se slavila v Borovnici a Otročích pouť a jako obvykle byla spojena s taneční zábavou. Téhož dne dopoledne došla zpráva o zavraždění arcivévody s chotí. Při této zábavě panovala už jakási stísněnost, avšak mládí bývá vždy bezstarostnější, tak se tanclo až do rána – mnozí z nich naposled. V příštích dnech přinesly časopisy zprávy o atentátu s různým zabarvením. Některý časopis události přešel zběžně, jiný rakouskému režimu nakloněný naznačoval, že by měla přijít odezva. Z toho se usuzovalo, že by tato událost mohla mít zlé následky. V poledních hodinách dne 26. července, v neděli, právě v den čechtické pouti, byla vyvěšena mobilizační vyhláška na vývěsní tabuli. Každý spěchal, aby se seznámil s osudným obsahem. Celý armádní sbor byl mobilizován.

Mým národům!

My z Boží milosti císař rakouský, král uherský a český..." Tak začínalo svolání k národům. Záložníci těchto národů byli nuceni do 39 let stáří nastoupit ve lhůtě 24 hodin do armády. V noci z 26. července na 27. července snad nikdo v Čechtích nespál. Někteří z mladších svobodných byli na pouti, ale spěchali domů, aby se připravili k zítřejšímu nástupu. Někteří dávali rady domácím pro nastávající žně a o vedení hospodářství, jiní zaskočili se rozloučení s příbuznými a známými. Záložníci svolaní na vojnu, obklopeni ženami, dětmi i příbuznými, loučili se s nimi a zaznělo ještě poslední „Sbohem“ na rozloučenou a ubírali se na nádraží do Zdislavic. Odchod drahých členů rodin a hlavně předtucha nastávajících hrozných událostí byly příčinou, že každý chodil jako nespavý. Nebyl schopen udržet myšlenky, natož vykonávat nějaké práce. Teprve neodkladné polní povinnosti vzmůžily zbylé výměnkáře, ženy i děti, že se s rázností chopili práce. Podle svých sil zastávali na vojnu odešlé hospodáře a syny. První mobilizační den narukovali k vojsku naši sousedé ve věku do 39 let. V dalších odvozech odešli muži od 18 do 55 let věku. Následovalo odebrání zvonů z věže, z kaple sv. Vojtěcha, umíráčku, jen velký zvon a zvoněk sanktusový byl ponechán. Sanktusák byl odvezen rok na to.

Vojáci ze zdejší obce bojovali většinou na ruské frontě, ale byli zastoupeni i na všech ostatních frontách. Jezdilo se z fronty na frontu tam, kde bylo potřeba více mužstva. Válečné zpravodajství přišlo pro ústřední mocnosti stále příznivé a vítězné zprávy z bojišť, úspěchy byly zveličovány, neúspěchy nebyly vůbec uváděny. Pořekadlo, že „Ve válce a o honě se nejvíce lže“ ukázalo se pravdivé. Například v prosinci roku 1914 se zde zvonilo na oslavu vítězství, dobytí Bělehradu, později se však prokázalo, že Srbové v ten den již poslední zbytky poražené rakouské armády vyháněli přes hranice, o čemž válečné rakouské zpravodajství taktně mlčelo.

O vojsko a o živobytí pro něj nemělo zpočátku Rakousko starosti. Ty přišly až později. Celkem největší strach měla zprvu vláda z nakažlivých nemocí a z nastávající zimy, a proto vybízela obecní úřady a správy škol, aby hlavně děti sbíraly ostružinové a jahodové listy k vaření čaje pro vojny jako náhradu za léky k léčení vojáků, kteří onemocněli úplavicí. Všechny děti sbíraly. Strach z nakažlivých nemocí měla vláda i v roce 1915. Nařídila všeobecné očkování osob do padesáti let, které bylo provedeno povinně ve všech obcích.

21. ledna 1915 byl zaveden povinný soupis obilí a zásob mouky. Dnem 10. července 1915 vláda nařídila péci jednotné pečivo, chléb ze smíšené mouky.

Pro nové žně byla ustanovena žňová komise. Do 15. dubna 1915 se mělo nahlásit, zda je vše zaseto. Byl vydán příkaz zasít vše obilím a nic nenechat ladem. Nová sklizeň v roce 1915, jakmile se poseče, je majetkem státu a musí se prodat jediné válečnému obilnímu ústavu ve Vídni. Z tohoto ústavu byli vysláni do Čechtí komisaři, kteří zde vykoupení obilí za stanovené maximální ceny: pšenice 1 q za 38 – 34 K, žito 1 q za 30 – 28 K, ječmen 1 q za 39 – 26 K, oves 1 q za 27 – 26 K.

Vláda doporučovala chovat králíky, honit vepře na pastvu, sbírat žaludy, kaštiny, listy se stromů atd. Nejen o potraviny, ale i o kovy začínala být nouze. Proto bylo nařízeno obecním úřadům a školám uspořádat sbírku kovů, hlavně mědi, cínu a olova. V té době bylo povinné zpívat „rakouskou hymnu“ na konci nedělní mše svaté. Úctu k dynastii to však nezvýšilo. Spíš, když se začínala tato hymna zpívat, lidé utíkali z kostela. Válka neušetřila ani úctu člověka k náboženství – byl změněn text mariánské písně se známou melodií lidově oblíbenou na přímluvu P. Marie za vítězství rakouským zbraním.

Rok 1916 nám přinesl samé „enky“. Byly zavedeny chleбенky, cukřenky, tučenky, tabačenky a jiné. Podle vládního nařízení směl týdně sníst jeden člověk pouze 1 kg 47 dkg chleba, nebo spotřebovat 1 kg 5 dkg mouky; ostatní se muselo prodat za maximální cenu válečnému obilnímu ústavu. Mlít se smělo pouze na mléčích výkazy. Staré české přísloví však praví, že nikdy se kaše nejí tak horká, jak se uvaří. Hodilo se i na toto vládní nařízení. Velká výhoda pro nás byla, že čeští mlynáři byli odjakživa lidé praktičtí a národně uvědomělí. Jedním z těchto byl pan otec Šindelář, který nám semlel na jeden výkaz třeba i třikrát, hlavně jen když bylo obilí. Stejně tak se dělo v Šindelářově mlýně nedaleko Otročic, ačkoliv se sám otec vydával v nebezpečí. Protože byl voják, v případě prozrazení by musel nastoupit vojenskou službu. O přidělené dávce obilí ke mletí rakouskou byrokracií na osobu nemohl být nikdo živ. Uchránit pro sebe a svoji rodinu potřebné množství

obilí stálo mnoho námahy, práce a strachu. Těžko uvěřit, kdo to nezažil. Co tu bylo před každou rekvizicí tahání pytlů z jedné skrýše do druhé a obyčejně v noci, neboť v té době nevěřil již nikdo nikomu. Cukřenky zněly zprvu pro osobu na měsíc 1 ½ kg a později 1 kg. Brambor měli lidé 1 ½ kg na hlavu, na sadbu 25 q na 1 ha a na kus vepřového dobytka 3 q. Kávy na 8 týdnů se dostalo na hlavu ¼ kg. V roce 1916 zaveden „letní čas“, vynález to byl „epochální“, jímž se v soukromém životě v Čechtích nikdo neřídil. Dne 30. dubna v 11 hod. noční postrčeny byly ručičky hodin na 12. hodinu a tak zůstaly až do konce září. Sbírky a rekvizice se proti minulým létům přiosťřily. Sbíraly se tu kopřivy, cín, olovo, vl- na atd.

V druhé polovici roku 1916 stíhal jeden zákaz druhý. Petro- lej nebyl v létě prodáván, 2. září byly nařízeny tři bezmasé dny, a sice pondělí, středa a pátek, 2. září byl omezen prodej piva, bram- bory se nesměly prodávat, uhlí bylo jen za výmlat, zakázáno bylo porážet telata, osvětlovat hroby o dušičkách. Měl se péci ovesný chléb. Stříbrné a niklové peníze byly staženy, zlato nebylo vidět od počátku války, peníze byly raženy pouze papírové a železné. Drobných peněz se nedostávalo a tak si lidé trhali peníze papí- rové a dělali si sami drobné. Celkově nebylo nic k dostání a lidé na sebe volali posměšně: „Kupte si mydlo, nebude, kupte si Ra- kousko, nebude.“ Nedostatek živobytí byl příčinou, že vláda ze- mědělcům, kolářům, kovářům a strojníkům dávala dovolené na žně, zasetí a na výmlat. Nejvíce všechny dojaly v tomto roce další odvody v květnu, ke kterým byli voláni osmnáctiletí a též padesá- tiletí, tedy otec a syn.

V roce 1917 již bylo opravdu zle. Při odvodech byli odváděni všichni a rekviruje se také vše. Přísně zakázáno bylo semilání obilí doma ve šrotovnicích, v únoru byly zrušeny trhy na dobytek. hejtmanství v Ledči předepisovalo, kolik se má dodat eráru kusů dobytka. Od února 1917 byla snížena dávka cukru na ¾ kg. Po- volen byl prodej cukerinu. Znovu probíhaly nové rekvisi- ce s vojenskou asistencí, zabavovány byly veškeré zásoby. Tak se stalo, že nebylo dostatek osiva a sadby, selo a sázelo se veli- ce řídko. Pivo se vůbec nevařilo už půl roku, později se vařilo z je- tele a pýru. V březnu byla zmenšena dávka mouky. Místo ½ kg jen ¼ kg na týden pro osobu. Tento rok byl pro hospodářství ka- tastrofální. Celé léto nezapršelo, následkem byla velká neúroda všech hospodářských plodin. Sklizeň se vešla do kouta stodoly. Nebylo ani dostatek slámy pro dobytek na řezanku, takže doby- tek se odváděl bez nucení úřadů. Výsledkem byl nedostatek mléka. Od 1. května byly zavedeny lístky na mléko, ¼ l na osobu denně. Tabák se připravoval z bukového listí, a proto si kuřáci dělali ta- bák sami, jedni z listí ořečového, jiní z listí lipového, třesňového a byli i kuřáci, kteří kouřili seno a otavu, nebo dokonce i sušený bodlák a bramborovou nat. Zvláštní přitom bylo, že každý chválil svůj osvědčený vynález a způsob úpravy. Zajímavé bylo to, že kdo nekouřil, když bylo tabáku nadbytek, chtěl kouřit nyní. Polští židé zanesli sem „keřasení“. Zakoupili všechny nitě a pak vystupňova- li jejich cenu do závratné výše. Obyvatelé měst vytýkali našemu venkovu, že keřasí s potravinami, ale nebylo to právem. Za utr- žené peníze za obilí nemohl hospodář obléci ani sebe, ani ostat- ní rodinu. Všechny potřeby stoupily v ceně čtyřicetkrát proti ceně předválečné. Beztoho se již za peníze nedalo nic koupit a přišla doba, že i v dosti slušných hospodářstvích nastala bída o kousek chleba, zejména když byla četnější rodina. Byly to smutné doby, dnes se na to zapomnělo. Dej Bůh, aby se tyto časy nevrátily více.

Že je stále hůře poznali lidé z toho, že došlo i na náš další zvo- nek. Příšerně zněly zvuky z věže, když zvon nahoře rozbíjeli a shazovali dolů. Zakázány byly téměř všechny naše lidové písně jako „Sotva mne matička vychovala“, „Stojí voják na vartě“ ale i „Kdybys byl Jeničku, poslouchal matičku“.

Všeobecná snaha našich lidí vyhnout se vojenským po- vinnostem, čili „ulejt se“ byla asi pochopitelná. Někteří přebíhali k nepříteli, jiní simulovali všechny možné nemoci, zraňovali se, zdraví si poškozovali, aby nemuseli sloužit, každou finanční obět' přinesli, jen aby dosáhli radostného slova „enthooben“.

V roce 1918 nastává všeobecný převrat. Říkalo se „mele se z posledního“. Rekvizice obilí a dobytka stíhala jedna druhou, ko- likrát se sešly až tři rekvizice najednou. Sáhlo se již i na osivo, ja- ko když bankrotář k poslední řeči i trámy svého stavení. Pole nebyla obdělávána jako před válkou. Nebylo potřebných sil na polní práci, nebylo hnojiv, nářadí, nebylo ani dostatek osiva, ani dost potahů. Nejvíce utrpěl chov dobytka stálými rekvizicemi, pak nebylo dost mléka a másla. Strádaly široké vrstvy lidu. Byl napros- tý nedostatek šatstva a prádla. Ceny těchto věcí stoupily do úžasné

výše. Nic nedovedlo zamezit hrozně lichvě. Naši lidé dostali po- třebné věci jen za živobytí. Tak vagón uhlí dostal se za 2 ½ q mou- ky, 20 kop vajec, 5 q obilí, 20 kg másla. Protože byly přísné rekvizice a jen za obilí, vejce a máslo mohlo se něco dostat, ne- byl dostatek ani v největších selských statcích. Nedostatek měl za následek krádeže. Kradlo se na polích, v bytech, na drahách. Po- čet vlaků byl pro nedostatek uhlí zmenšen, a to zase bylo příčinou velkého návalu na vlaky osobní. Všude bylo vidět schátralost a hroznou demoralizaci. Pro nedostatek uhlí byly již i školy zavírá- ny, což nijak nepřispívalo k dobru mládeže. Vojáci houfně dezer- tovali, schovávali se v lesích, nedostavovali se včas ke svým plukům z dovolených. Státní a vojenské orgány se stávaly bez- mocnými.

V říjnu 1918 cítil každý, že nastává konec války a že něco vi- sí ve vzduchu. Nadešel den, pro nějž trpěla předešlá pokolení, pro nějž tekly slzy i krev našich předních pracovníků a ježž nás veliký Komenský v „Kšaftu umírající matky jednoty československé“ svým věšteckým duchem předpověděl. Nadešel 28. říjen, den radosti, den svobody. V Praze Národní výbor za účasti ohromných mas li- dí prohlásil samostatnost národa. Bohužel nadšení toto bylo po- někud tlumeno chřipkovou epidemií, kteráž vlastně ani chřipkou nebyla. Jak později bylo v denních listech uvedeno, byl to druh moru, na nějž v této době zemřelo více lidí než padlo za celou válku. Málo bylo těch, kteří by nebyli touto nemocí postiženi. Prů- běh choroby byl dost těžký, vyznačovala se velkou horečkou a ztí- ženým dýcháním. Lidé se slabým srdcem nebo plícemi nemoc těžce překonávali. Ušetřeno od této nemoci bylo jen malé procento lidí, takže když byla prohlášena 28. října samostatnost, bylo nás většina nemocných. Když tehdejší pan řídící vyvěšoval prapor, byl těžce nemocen, ale s praporem v národních barvách se přeci do- plazil na půdu a zde na oslavu osvobození prapor na střeše vyvě- sil. Na oslavu byl uspořádán večerní průvod s hudbou na náměstí u sochy sv. Václava, kde ke shromážděným promluvil tehdejší sta- rosta Ing. František Doubek.

11. 11. v 11.00 1918 byla ukončena oficiálně Velká válka v celém světě.

V roce 1923 byl u zvonice slavnostně odhalen památník pad- lým spoluobčanům v první světové válce. Bylo to v místech, kde již byla vsazena lípa svobody roku 1919. Kdo padl nebo zemřel ve Velké válce?

Brýdl	Josef,	nar.	1882
Císař	Jan,	nar.	1876
Hlinka	František,	nar.	1888
Jankovský	Karel,	nar.	1891
Janče	Antonín,	nar.	1868
Kraus	Rudolf,	nar.	1893
Kletečka	Karel,	nar.	1886
Kocour	Karel,	nar.	1893
Lejčko	Karel,	nar.	1899
Martínek	Rudolf,	nar.	1895
Musil	Josef,	nar.	1884
Musil	Jan,	nar.	1896
Petržilka	Jaroslav,	nar.	1892
Ryšavý	František,	nar.	1870
Vítlačil	Bohumil,	nar.	1890
Zeman	Alois,	nar.	1892

Čest jejich památce!

Jiných patnáct mužů vstoupilo do legií a bojovalo za vznik samostatného státu v legiích.

Ruští legionáři:

Cizner	František	u štábu
Beneš	František	10. pluk
Císař	František	6. pluk
Doubek	Vladimír	technický
Hájek	Josef	6. pluk
Hyldebrant	Vilém	2. pluk
Hrbek	Václav	1. pluk
Martínek	František	8. pluk
Turek	Antonín	3. pluk
Urbánek	František	7. pluk
Vorel	Rudolf	1. pluk

Francouzští legionáři:

Hyldebrant Josef

Italští legionáři:

Kratochvíl Jaroslav

Růžek Bohumil

Vondráček František

Pokračování v dalším čísle. Z mnoha zdrojů zpracovala L. Proschková

Zápis z rady č. 10/2015 v Čechticích dne 8. 6. 2015

- Rada** bere na vědomí zaměření odkoupeného pozemku, který bude použit na stavební pozemky.
- Rada** bere na vědomí cenové nabídky na materiál používaný na výstavbu chodníků (ul. Vlašimská, ul. Na Lázní, hřbitov Čechtice, Jeníkov). Z důvodu nižší cenové nabídky rada schvaluje, aby materiál zajistila firma Stavebniny Musil Zdislavice.
- Rada** schvaluje zřízení věcného břemene na uložení elektrického vedení v ulici Blanická.
- Rada** schvaluje přijetí dotace z Operačního fondu životního prostředí na traktor s třídírcími a drtícími lopatami, který bude využíván pro potřeby kompostárny.
- Rada** bere na vědomí, že byla podepsána kupní smlouva mezi Městem Čechtice a Zemědělským družstvem Čechtice na budovu bývalé porodny prasat v Růžkových Lhoticích za cenu Kč 1,-
- Rada** schvaluje darovací smlouvy č. 2 – 16/2015 pro Mateřskou školu Čechtice.
- Rada** schvaluje uzavření Mateřské školy Čechtice o hlavních prázdninách v době od 13. 7. do 31. 8. 2015.
- Rada** bere na vědomí průběh příprav oslav „700 let Čechtic.“
- Rada** schvaluje opravu karoserie a nákup pneumatik na obecní autobus.
- Rada** schvaluje základní škole převod z rezervního fondu do fondu reprodukce majetku (investiční fond) ve výši Kč 80 000,-.
- Rada** schvaluje rozpočtové opatření č. 3/2015.

Zápis z veřejného zasedání Zastupitelstva městyse Čechtice 2/2015 dne 26. 5. 2015 – Jeníkov 19.00

- ZM** schvaluje Závěrečný účet za rok 2014 bez výhrad. (14 pro)
- ZM** schvaluje Účetní závěrku městyse Čechtice za rok 2014. (14 pro)
- ZM** bere na vědomí, že doposud nebyla podepsána kupní smlouva na pozemek pod trafostanicí u ČOV Čechtice, protože v návrhu smlouvy byl nejen pozemek, ale i část technické budovy. Cena byla ale stanovená pouze za pozemek. Návrh smlouvy byl vrácen k přepracování.
- ZM** schvaluje Rozpočtové opatření č. 2/2015 dle přílohy. (14 pro)
- ZM** bere na vědomí neschválení žádosti o dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury (chodník v ulici Vlašimská). SFDI má přísnější pravidla než projektová dokumentace pro stavební povolení. Jejich nastavení pravidla nelze v Čechticích splnit.
- ZM** bere na vědomí, že výsledek žádosti o dotaci na výstavbu spolkového domu z Fondu pro rozvoj obcí a měst bude znám v červenci.
- ZM** bere na vědomí, že městys Čechtice se přihlásil do soutěže „Vesnice roku 2015.“
- ZM** schvaluje vedení kroniky za rok 2014. (14 pro)
- ZM** schvaluje převedení peněz za sběr železného šrotu (který zajistil SDH Čechtice). Utrženo za železo bylo Kč 38 000,-. ZM schvaluje, aby bylo převedeno na účet SDH Kč 40 000,-. (14 pro)
- ZM** bere na vědomí, že jsme členové Malé akční skupiny Blaník. Je možné díky tomuto členství žádat o dotace. ZM schvaluje příspěvek na činnost MAS Blaník ve výši 18,27 Kč/obyvatele/rok. (14 pro)
- ZM** bere na vědomí, že ještě do konce roku 2015 obec uhradila nájem popelnic, jejichž vlastníky jsou TS Vlašim. ZM schvaluje, aby si od ledna 2016 zajistil každý majitel nemovitosti svoji vlastní popelnicí. Obec bude zajišťovat pouze pytle na odpad a ty bude pravidelně svážet. (14 pro)
- ZM** pověřuje starostu podpisem kupní smlouvy mezi Městem Čechtice a Zemědělským družstvem Čechtice na budovu bývalé porodny prasat v Růžkových Lhoticích za cenu 1 Kč. Tato budova bude určena na výstavbu kompostárny. Dále ZM schvaluje odkup zastavěného pozemku od paní Kamarýtové. (14 pro)
- ZM** bere na vědomí, že je zřízené sběrné místo v prostorách bývalého Technosportu. Zde bude pravidelně jednou za měsíc v pátek navečer a v sobotu dopoledne možnost odevzdat velkoobjemový odpad ale třeba i elektroodpad. Vše proběhne pod dozorem zaměstnance obce.
- ZM** bere na vědomí, že je připraven provozní řád na skládku stavebního odpadu v Chrástovicích.
- ZM** schvaluje změnu podmínek neuvolněným zastupitelům s účinností od 1. 6. 2015. (14 pro)
- ZM** schvaluje úpravu silnic do Palčic a v Čechticích v ulici Na Lázní tzv. mikroobecerem. ZM pověřuje radu výběrem firmy. (14 pro)
- V diskusi zazněl dotaz na případné vybudování vodovodu a kanalizace v obci Jeníkov. Starosta uvedl, že v takto malé obci by náklady na provoz čistírny byly příliš velké a odrazily by se na ceně vodného a stočného. Dále starosta informoval o budování vodovodu ze Zhoře do Nakvasovského vodojemu. Zastupitelé byli seznámeni s průběhem opravy kašny na náměstí v Čechticích. Na závěr zastupitelé vzali na vědomí dopis paní Bukovské, který sepsala se svými spolužáky na srazu třídy. Společně se svými spolužáky se složili a dávají finanční dar určený na oslavy 700 let Čechtice.

Zapsala M. Marhanová

Vyhodnocení Vesnice roku krajské kolo 18. 6. 2015 Kutná Hora

Krajské kolo soutěže Vesnice roku skončilo. Víte, že jsme se přihlásili, a také jste možná už zaslechli, že jsme uspěli.

Dne 18. června 2015 v Galerii Středočeského kraje v Kutné Hoře proběhlo vyhlášení letošního ročníku soutěže Vesnice roku, kde náš starosta, pan František Nebřenský, převzal od hejtmána Středočeského kraje pana Ing. Miloše Petery jedno z hlavních ocenění, a to Oranžovou stuhu. V krajském kole se vyhláší pět stuh. Zlatou jsme sice nezískali, ale oranžová stuha je spojena s oceněním ve výši 400 000 Kč. Tak je také řazena k těm hlavním cenám. Oranžová stuha je cena, která hodnotí spolupráci v rámci zemědělské a spolkové činnosti v obci. Velmi vysokou byla řazena spolupráce s místním zemědělským družstvem. To, co jsme považovali za rozumné a správné a na čem jsme se shodli (opravy polních cest, vybudování teplovodu a kompostárny) považovala komise za velmi významné. Děkujeme místnímu ZD a jeho představitelům panu Ing. Jiřímu Šindelářovi a Ing. Josefu Kolandovi, ale i všem jeho ostatním členům.

Vše dokresluje spolupráce s farmou rodiny Hájkových a místními spolky. Patří jim za to veliký dík.

Velmi si ceníme také toho, že se všichni oslovení v souvislosti s touto záležitostí s nasazením podíleli na vytvoření prezentace naší obce, která byla na počátku této soutěže zaslána hodnotící komisi na Krajský úřad Středočeského kraje.

– redakce –

Oranžová stuha
roku 2015

Vesnice roku 2015
krajské kolo: Středočeský kraj

městys Čechtice

- využití bioplynové stanice pro vytápění obecních prostor (MŠ, ZŠ, obecní byty, dům hasičů...)
- spolupráce se zem. družstvem při údržbě stávajících cest
- vytváření nových komunikací pro pohyb zemědělské techniky
- péče o obecní lesy (350 ha)
- spolupráce se ZD Čechtice při propagaci masných výrobků – regionální výrobek
- spolupráce s Farmou Hájek - příprava Roku rodinných farem, Farmářské slavnosti pro rodiny s dětmi
- spolupráce s místními spolky – rybáři, myslivci
- péče o veřejnou zeleň – výsadba nových alejí
- využití brownfieldu – bude vytvořena kompostárna a sběrný dvůr

+ Setkání traktorů Otročice – společenská akce

Kontrola vodoměrů a odečet vody

Upozorňuje občany, že budeme provádět kontrolu vodoměrů a odečet spotřebované pitné vody, a to 15. 7. 2015 v Otročicích a Nakvasovicích, dále 16. 7. až 17. 7. v Čechticích, (ve čtvrtek 16. 7. od 16.00 do 20.30, v pátek 17. 7. od 15.00 do 20.30).

Odečet bude provádět zaměstnanec firmy VODAK.

Školní okénko

Redakce: Jakub Mazaný, Vít Šimon, Adam Brzoň, Lukáš Urbánek,
Natálie Krtilová a Aneta Heřmanová (8. třída)

Autor grafiky: Vít Šimon (8. třída)

Školní rok 2014/2015 definitivně skončil

Skončil školní rok. Byli jsme svědky toho, jak si vystrojená děvčátka a kluci šli – ať už s kytičkou, nebo bez ní – pro vysvědčení. Letošní 26. červen není vyznačen v kalendáři sice jako státní svátek, ani jako významný den, ale pro všechny, co mají se školou co do činění, to bezesporu sváteční den je. Posledním školním dnem pro nás všechny ve škole něco skončilo. Byl to nejen měsíc červen, ale i školní rok.

Nejvíce toho skončilo pro „deváťáky“. Pro ně to byl totiž poslední den v naší škole. Jistě se na to celý rok těšili, ale myslím, že letos poprvé cítili určité rozpaky a nejen čisté nadšení z nadcházejících prázdninových dnů. Museli se rozloučit s částí svého života a zároveň přivítat novou životní etapu.

Za nás všechny Vám všem přeji krásné prázdniny plné sluníčka, pohody a nezapomenutelných zážitků. Držíme Vám palce, ať ten život zvládnete. Moc nám na Vás záleží.

Všichni v naší škole na závěr roku obdrželi vysvědčení. Jaký má „vysvědčení“ význam? A budeme jej potřebovat do budoucna? Od první třídy je nám vtlačováno do hlavy, že jen s dobrým vysvědčením bude volba další školy a povolání snazší a jednodušší. Učíme se kvůli sobě a je na nás, jak bude vysvědčení vypadat. Samozřejmě, ne každý má na to mít vyznamenání, ale musí mít pocit, že pro to udělal/a maximum.

Co je to vlastně vysvědčení? Průkaz, osvědčení, doklad, zkrátka úřední dokument. Pro někoho však pouze papír, který hned po předání zmačká a hodí do kouta. Proč je však tak důležitý? Jen tak obyčejný opravdu asi nebude! Každý normální člověk totiž ví, že je to jakási vizitka naší inteligence, pro budoucnost nezbytná. Na základní škole si to ještě tolik neuvědomujeme, ale s blížícím se výběrem střední školy nám to začíná docházet. Myslím, že mnoho žáků má horší vysvědčení pouze kvůli vlastní lenosti. Během školního roku jsou vlažní a na konci se to snaží nějak zachránit. Ale to už bývá většinou pozdě! Vždyť obraz naší půlroční práce nelze změnit během jedné vyučovací hodiny vyzkoušením či písemkou.

Zamysleli jste se někdy nad tím, copak se asi honí jednotlivým žákům hlavou při přebírání tohoto dokumentu na konci školního roku? Ti, co si jdou pro pěkné vysvědčení (a těch je většina), už přemýšlí nad tím, jaká je doma čeká odměna v podobě milých úsměvů rodičů, prarodičů, nebo i zmrzlinového poháru, slavnostní večeře či nějakého dárku. Ti se špatným vysvědčením to buď alespoň zamrzí a přiznají si, že to mohlo být i lepší, nebo jsou i tací, kterým je to úplně jedno. Bohužel se i stává, že žák se špatnými známkami se bojí jít domů. Ale proč má strach? Vždyť rodiče přece vidí, jaké má známky během roku v žákovské knížce!

Tak co říkáte? Nebylo by lepší se více snažit během celého školního roku, abychom pak na jeho konci nezažívali smutek, zklamání nebo dokonce strach z reakce rodičů? A není lépe těm, co si jdou pro vysvědčení v klidu a s vidinou nějaké odměny? Nemusí to být vždy jen jedničky a dvojky, ale musíme mít dobrý pocit, že toto výsledné hodnocení je opravdu to nejlepší, čeho jsme byli schopni dosáhnout.

Letošní školní rok je u konce, známky jsou uzavřeny. Prožijte krásné prázdniny a vy, kterým se to vysvědčení letos zrovna moc nepovedlo, máte od září šanci si ho v novém školním roce vylepšit. Opravdu to v našich podmínkách není jen obyčejný kus papíru, ale jistě zrcadlo našich vědomostí a znalostí.

Všem našim žákům a pedagogům, ale i ostatním zaměstnancům přeji hezké prázdniny. Vám, rodičům, přeji spoustu krásných zážitků s Vašimi skvělými dětmi. Opatrujte se, užívejte a těšíte se v září na shledanou.

Mgr. Lenka Proschková

Těšení se na první třídu

Každoročně základní škola pořádá předškolní výchovu pro budoucí prvňáčky. Děti se seznámily s prostředím své třídy. Vyzkoušely si sezení v lavicích, kde vyplňovaly pracovní listy a učily se ovládat interaktivní tabuli. Všechny pracovaly s úsměvem a nadšením. Ono se do známého jde radostněji než do míst, které neznáme.

Doufám, že ten elán vydrží všem. Tak Vám držíme palce a těšíme se na září.

Mgr. Iva Blažková

Kam jsme se to letos v červnu podívali a co jsme zažili?

Je již tradicí, že školní výuku zpestřují výlety. Letos tomu bylo nejínak, ovšem s ohromným bonusem, protože jsme měli po ruce obecní autobus, příjemné pány řidiče Pavla Holejšovského, Petra Šandu, Pavla Studničku a Daniela Vozábu. Za to všechno patří poděkování jak panu starostovi za vstřícnost, tak řidičům za bezpečnou a příjemnou dopravu. Jen díky tomu všemu se děti dostanou tam, kam by se těžko jen kdy dostávaly. Navíc se možná v některých probudí touha poznávat, objevovat, prožívat, radovat se z krás, vážit si těchto hodnot a ne jenom konzumovat volný čas (a tím promarnit cenné okamžiky mládí).

Vážím si i toho, že učitelé s nasazením s dětmi výlety naplánovali a zvolili vždy takový pobyt, zážitkovou akci či prohlídku, která dětem nejvíce vyhovovala a zároveň pomohla i v posílení třídních kolektivů. Po mnoha létech byly zařazeny i vícedenní pobyty a pobyty přes noc. Pomáhali i rodiče, čehož si nesmírně vážíme. Všichni se vždy v pořádku vrátili a odnesli si určitě spoustu krásných vzpomínek, které se jim vybaví třeba na některých budoucích srazech se svou třídou. Děkuji Vám všem.

Třídní výlety:

1. A – Spaní ve škole, Hulice – Včelí svět, divadelní představení v Jihlavě, výlet do Zruče nad Sázavou
1. B – Spaní ve škole, Hulice – Včelí svět, divadelní představení v Jihlavě, výlet do Zruče nad Sázavou
2. A – Spaní ve škole, výlet na Mělník
2. B – Spaní ve škole, výlet na Mělník
3. tř. – Cyklovýlet spojený se spaním ve škole
4. tř. – Kutná Hora, Ekocentrum Čapí hnízdo
5. tř. – Pernštejn, Moravský kras, Macocha a Punkevní jeskyně
6. tř. – Palčice – turistický, sportovní a pobytový dvoudenní výlet, Pernštejn, Moravský kras, Macocha a Punkevní jeskyně
7. tř. – turistický výšlap po okolí, Pernštejn, Moravský kras, Macocha a Punkevní jeskyně
8. tř. – cyklovýlet s pobytem na Smršťově – dvoudenní
9. tř. – Pobytový výlet na Stvořidlech u Ledče nad Sázavou spojený s turistikou, pěší výlet do Lokte – shopping in McDonald's

Společné akce v červnu:

- Terezín a Muzeum ghetta – 6. a 8. třída
Gateway to Space – výlet za odměnu 5. – 9. třída
Vodácký kurz – 6. – 9. třída

L. Proschková

English corner:

Celebrate Independence Day in the U.S.

Independence Day, July Fourth or the Fourth of July is a national holiday in the U.S., celebrating the separation from Great Britain by signing the Declaration of Independence. It is celebrated with parades, fireworks, barbecues, baseball games, concerts, picnics, and carnivals. Many decorations have the colors red, white, and blue like the American flag. Also, if you don't know the national anthem The Star Spangled Banner you will, because it is played all day. It is a day for family, neighbors and friends to come together and celebrate this special day.

Steve Volf, ZŠ Čechovice

Víčko k víčku pro Mišičku

V březnu jsme začali ve škole sbírat víčka pro malou Mišu Zahradníkovou, která trpí dětskou mozkovou obrnou. Jsme rádi, že jí a jejím rodičům můžeme alespoň trochu ulehčit osud. Je nasbíráno více jak osm pytlů víček.

Všem děkujeme za podporu.

Jana Zelenková a Zuzana Komínková, 5. třída

Příběhy neznámých novorozeňat

Za posledních 25 let se výrazně snížil počet dětí, které zemřou ještě před svými pátými narozeninami. Díky práci humanitárních organizací včetně UNICEF a podpoře lidí, kterým není lhostejný osud druhých, se podařilo snížit počet umírajících dětí ročně z 12,7 milionu na 6,3 milionu. Stále však naše práce není u konce. Celý milion novorozenců zemře během prvních dní svého života z příčin, kterým umíme zabránit.

Tereza Kletečková, 8. třída

Vybíráme z našich křestních jmen

Jaroslava – 1. červenec

Jméno JAROSLAVA nosí 96 617 žen v ČR. Jméno znamená slavná silou, bujností, žena slavící jaro. Nosíte-li toto jméno, jste žena plná energie.

Původ: slovanský; význam: slavná silou.

Karolína – 14. červenec

Jméno KAROLÍNA užívá 22 421 žen a dívek v ČR. Jméno znamená ženskou obdobu německého jména Karel. Základem je staroněmecké slovo Karal, které znamená „muž, chlap“ či „svobodný muž“. Ženskými variantami jména jsou Karla, Karolína, ale i Šarlota.

Původ: latinský; význam: žena, svobodná žena.

Libor – 23. červenec

Jméno LIBOR užívá 31 099 mužů v ČR. Původ jména Libor může být dvojitý. Bývá spojován se slovanským jménem Lubor, jehož základ tvoří slovo ljub. V tom případě by jméno znamenalo „milý“, „libý“, „libezný“. Může však pocházet také z latinského Liborius, které vzniklo ze slova libare s významem „obětovat“. Překlad jména by byl „obětující se“ či „ten, který provádí oběti“.

Viktor – 28. červenec

Jméno Viktor nosí 11 349 mužů v ČR. Jméno vzniklo z latinského slova victor, které znamená „vítěz“. Stejný význam mají i podobná jména Viktorián a Viktorín. Ženskou podobou je Viktorie. Domácí podoba jména: Vik, Víky, Viktorek, Víťa.

Původ: latinský; význam: vítěz.

Projektové dny v ZŠ v dubnu – červnu 2015

30. 4. 2015 Sportovní den

Sportovní den pro nás připravil panu učitel Zdeněk Kuklík. Co jsme mohli zažít? Čechtická kolečka – běh na 900m, skok daleký, sportovní střelbu, moderní tanec, fotbal, volejbal, basketbal a další sportovní aktivity. Na doprovodný program byli přizváni policisté psodvodi se svými psy z Domašína a naši místní mladí hasiči.

Redakce

14. 5. 2015 Den ochrany přírody

Co si mysleli žáci o projektovém dnu?

Dnes proběhl projektový den na téma ekologie a ochrana přírody. První hodinu jsme strávili v učebně přírodopisu s odborníkem na sovy. Jeho povídání bylo velmi zajímavé. Dozvěděli jsme se vše o sovách, co žijí u nás, jak vyvádějí mláďata, jak se dorozumívají a mnoho dalších věcí. Je škoda, že sov ubývá, protože jsou pěkné a velice inteligentní.

Druhou a třetí hodinu jsem se dozvěděli něco blíže o potravinách z cizích zemí a jejich bezpečnosti pro nás. Bylo to poučné a zároveň zábavné. To mě bavilo nejvíce.

Čtvrtou hodinu jsme se dozvěděli mnoho o třídění odpadu. Myslím, že je velmi důležité seznamovat veřejnost s tím, jak se takový odpad zpracovává. Byl to zkrátka příjemně a užitečně strávený den.

Pavel Foller 9.třída

Ve čtvrtek 14. května o projektovém dnu jsme šli na hřiště vypouštět dravce. Zúčastnily se třídy 1.A, 1.B, 2., 5. třída. Došli jsme na hřiště a následovala přednáška o poštolkách od pracovníka z vlašimské PARAZOO. Potom pan učitel Čanda vylosoval jednoho žáka, který poštolku vypustí. Los padl na Petra Součka. Poštolka krásně vylétla a chvíli kroužila nad školkou. Celá hodina se mi strašně líbila.

Jakub Boudník 5. třída

Myslím si, že dnešní projektový den, který se týkal tématu ekologie a ochrana životního prostředí, byl velice naučný. Jak pro nás deváťáky, tak pro nižší třídy. Dozvěděla jsem se nové věci o sovách, o ekologickém třídění odpadu, a o humanitárních situacích v domácnostech a ve světě. Myslím, že se budu snažit více třídit odpad a lépe využít zbytky jídla.

Projektový den se mi líbil, protože jsem získala nové informace, o kterých jsem dříve vůbec nevěděla. Například to, že lidé z Amazonie jsou závislí na pomoci státu, protože jim kácí deštné pralesy, ve kterých mají obživu. Řekla bych, že projektový den byl užitečný a realistický pro všechny.

Lenka Bumbálková 9.třída

Ve čtvrtek 14. května se uskutečnilo vypouštění poštolky do volné přírody. Jako první nám pán z Pavlova povídal o jejich práci a co to obnáší. Po dlouhém povídání jsme se dostali k tomu hlavnímu, k vypouštění vyléčené poštolky. Pan učitel dostal úkol někoho vybrat, aby poštolce dal svobodu. Byl to Petr. Poštolku vypustil a myslím, že to byl moc hezký zážitek.

Jana Zelenková 5. Třída

1. 6. 2015 Mezinárodní den dětí trochu jinak

Tentokrát jsme oslavili Mezinárodní den dětí turistikou. Starší žáci připravili trasy pro mladší spolužáky a v jejich závěru nachystali odměnu v podobě her a v některých případech i pokladu. Myslím, že se oslava svátku vydařila jak po stránce počasí, tak i po stránce organizační. Děkuje za skvělý nápad paní učitelce Pavlíně Pastorkové.

Redakce

Sokolovna se rozezněla dětským smíchem

29. 5. se sokolovna v Čechticích proměnila v kouzelný les a děti tak mohly oslavit svůj den dětí (MDD). Čekal na ně Rumcajs s Mankou, lesní víly, vodník, zajíc a další lesní zvířátka. V lese děti zachraňovaly ptáčky, vyráběly čelenky, přenášely obří mrkev, nebo provrtávaly obří houbu. Připraven byl také hudební program plný tance a různých úkolů. Na konci na děti čekaly tašky plné hezkých dáreků od sponzorů. Jim tedy patří poděkování za podporu dětského dne, maminkám za napečení buchet a Unii rodičů a pracovníkům školky za přípravu celé akce. (Fotografie 1, 2)

Věra Hájková

Výlet u krtečků do ZOO v Jihlavě

Školní rok utekl jako voda a jak jinak ho ukončit, než výletem. Poslední týden v květnu jsme se společně s dětmi a rodiči vydali do jihlavské ZOO. Počasí nám přálo, děti zde viděly spoustu nových exotických zvířátek a na závěr si vyzkoušely i zajímavé a zábavné atrakce v dětském koutku. Výlet se vydařil a my všichni už se těšíme, kam se podíváme příště. Děkuje rodičům za příjemnou spolupráci, přejeme jim pohodovou dovolenou a dětem krásné prázdniny plné sluníčka a odpočinku. (Fotografie 3)

Třídní učitelky Iva Fialová a Iva Zemanová

Děti a rodiče se opět vydali na pochod Čechtická luna

V sobotu 6. června se konal další ročník dětského pochodu Čechtická luna. Na trasu dlouhou 6,5 kilometru se vydalo 25 dětí a rodičů. Putovali za skřítkem Dubínkem. Cestou pro něj sbírali kamínky a stavěli v lese domeček. Cíl byl v obci Chyšná, kde odměnou v teplém počasí bylo koupání a zmrzlina. Všem udatným dal v cíli skřítek Dubínek pamětní medaili.

(Fotografie 4, 5) Věra Hájková

Pomoc pro děti v Nepálu 2015

Dostala se k nám možnost poslat povzbuzující balíčky pro děti do Nepálu, z chudých zemí nebo oblastí postižených zemětřesením.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem rodičům, kteří se s námi do tohoto mezinárodního humanitárního projektu zapojili a přispěli tak nejen materiální pomocí, ale i podporou myšlenkovou. Dětem děkujeme za jejich krásné obrázky a pozdravy kamarádům do Nepálu. (Fotografie pod článkem)

Za kolektiv MŠ Iva Fialová a Katka Jandová

„Podporou dítěte mu změňte osud a darujete hezčí a kvalitnější život.“

(UNICEF)

DOBRODRUŽNÁ CESTA ZA ČARODĚJEM DOBRODĚJEM SPOJENÁ S PASOVÁNÍM PŘEDŠKOLÁKŮ

V pátek 12. června 2015 se celá naše třída vypravila hledat Čaroděje Dobroděje do nedalekého zámku Růžkovy Lhotice. Cestou jsme potkali zbloudilého Hloupého Honzu, se kterým nám putování ubíhalo veseleji a nejednou jsme pomohli my jemu, ale i on nám. V lese jsme objevili truhlu se zamčeným pokladem, kterou nám na zámku pomohl Knížepán za kouzelné slůvko otevřít. Na děti tak čekalo překvapení v podobě kapsáře ve tvaru čaroděje. Po příchodu na zámek jsme byli svědky vystoupení ochotnického spolku Lumpíci, kteří pro nás sehnali úžasné divadlo o Čaroději Dobroději. Dětem tak připomněli, že dobro vítězí nad zlem a pyšností, a že být zbrklý a neposlušný se nevyplácí. Abychom se po dlouhé cestě nasytili a odpočinuli si, Knížepán nás přizval k zámeckému hodování a nabídl nám jeden ze svých pokojů k odpočinku. Odpoledne zámek Růžkovy Lhotice přivítal rodiče, sourozence a i další rodinné příslušníky a mohli jsme se vrhnout na očekávané pasování našich budoucích školáků. Čaroděj Dobroděj svou kouzelnou formulí pomohl 18 předškoláků přecharovat na školáky a pro stvrzení kouzla je paní učitelka Iva Blažková pasovala na své prvňáčky. Všechny děti na památku dostaly emblém, drobné dárky, kouzelný měsíc a od rodičů nádherný a chuťově výborný dort. Aby si svůj měsíc na cestu do další etapy svého života naplnily kouzelnými věcmi, čekalo na děti v zahradě několik pohádkových úkolů. Celé odpoledne se tak neslo ve velmi příjemné atmosféře, během níž jsme se všichni bavili, smáli se, hráli si, užívali si sluníčka, mlsali dobroty, které napekly maminky a večer zakončili opékáním špekáčků a zpěvem při kytáře. Několik dětí včetně svých blízkých rozložilo stany a přenocovalo v krásném prostředí zámecké zahrady. Bylo opravdu veselo. Tak ŠTASTNÉ ČAROVÁNÍ VE ŠKOLE naši malí – velcí předškoláci. A VŠEM KRÁSNÉ LÉTO!

Velké poděkování patří všem, kteří se na této akci či její přípravě podíleli a pomohli tak dětem vykouzlit krásný nezapomenutelný den. Zvláště pak zaměstnancům zámku Růžkovy Lhotice za poskytnutí nejen krásného prostředí, ale i celkovou ochotu a vstřícnost, dále děkujeme ochotnickému spolku Lumpíci v čele s Pavlem Sukem, zaměstnancům Městyse Čechtice, maminkám a tatínkům, zejména pí. Říhové a pí. Prachařové, pí. Jaklové, pí. Fulínové a kolegyním z MŠ Čechtice. DĚKUJEME!

Ilona Studničková a Petra Jankovská

Historie Sboru dobrovolných hasičů v Čechticích (1. díl)

Požární ochrana nebyla v Čechticích až do roku 1877 organizovanou záležitostí. Obec již před rokem 1877 vlastnila hasičí náčiní, které v případě požáru použili ti občané, kteří přispěchali na pomoc. A požárů bylo víc než dost, neboť střechy domků byly kryty převážně došky a šindelem, což byla dobrá potrava pro oheň. Obecní zastupitelstvo se starostou Janem Smetanou, majitelem zájezdního hostince U Zlaté Prahy, ve schůzi **17. června 1877** schválilo zřízení Hasičského spolku v Čechticích a zvolilo do jeho správné rady dva členy zastupitelstva, a to Františka Růžka čp. 58 a Zikmunda Veila, zdejšího lékaře. Zároveň zastupitelstvo povolilo vydat hasičskému spolku z obecní pokladny 50 zlatých, z toho na zakoupení košíků na vodu 30 zlatých a na ostatní nářadí 20 zlatých. Hasičský nářadí, které obec tehdy měla, bylo odevzdáno spolku. Byla to v prvé řadě stará čtyřkolová dřevěná stříkačka, košíky na vodu, žebříky a háky. Stříkačka měla pouze výtlačné zařízení, takže se voda do ní musela nalévat košíky z nepromokavého plátna. **Hasičský spolek** byl později přejmenován na **Sbor dobrovolných hasičů v Čechticích**. Sbor byl rozdělen na dva odbory a síce na lezce a stříkačnický. Lezci byli pro ochránění lidských životů a zdolávání požárů, stříkačnickí měli na starosti stříkačku a dodávání vody.

Spolkové knihy byly zavedeny teprve až v roce 1890, kdy sbor zaznamenal jakési obrození, neboť do té doby byla spolková činnost velmi malá. Obecní starosta Jan Doubek č. p. 10 svolal na 5. března 1890 všechny schopné občany a vyzval je, aby přistoupili ke sboru, což většina učinila. Ve schůzi obecního zastupitelstva o tom starosta podal zprávu a podotkl, že k oživení tak důležitého spolku musí obec přinést nějakou obět, a to postavením kůlny na nářadí a zakoupení nové stříkačky a nářadí. Na přímluvu starosty Jana Doubka povolila správa velkostatku zřídit v zámku místnost, kam byla stříkačka a nářadí uloženo.

Hasičské cvičení v Otročicích

16. 5. 2015 se uskutečnilo námětové cvičení okrsku Čechtice. Patnáct soutěžních disciplín bylo rozmístěno po vesnicích okrsku v okruhu 40 km. Cvičení bylo formulováno jako výuční a úkoly byly vymyšleny tak, že se s nimi každý může setkat v běžném životě (např. požár auta, nehoda motorkáře, řezání motorovou pilou na přesnost, vyproštění zvířete z rybníka, ropná havárie, záchrana tonoucího z vody, požární útok atd.)

Cvičení se zúčastnily tato družstva: SDH Otročice, Čechtice, Křivsoudov, Strojčice a Mnichovice.

Po ukončení a vyhlášení výsledků cvičení byla volná zábava. K poslechu a tanci hrál DJ Košátko.

Na závěr bych chtěl poděkovat sponzorům ZD Čechtice a Městyse Čechtice. Dále soutěžním družstvům, rozhodčím, organizátorům a všem těm, co se starali o občerstvení.

Karel Kerouš, starosta okrsku Čechtice

Výlet

Ve čtvrtek 18. června jsme se díky vedení městyse opět vydali za krásami naší vlasti. Tentokrát jsme navštívili Buškův hamr u Trhových Svinů, městečko Borovany s jeho krásným klášterem a v náhradním programu jsme navštívili zámek Červená Lhota. Snad se nám podaří v září usluštěnit plánovanou prohlídku Provoznického muzea v Deštné.

— redakce —

V roce 1891 byla vybrána stříkačka za 600 zlatých a uzavřena písemná smlouva, kterou městská rada podepsala. Stříkačka byla dodána a 30. března 1891 vyzkoušena zástupcem firmy a odevzdána sboru. Z ujednané ceny slevila firma ještě 20 zlatých. Platila se z kontribučního fondu částkou 580 zlatých.

Rok 1893 přinesl několik požárů, při kterých se sbor se účastnil. Jednalo se o požáry v Křivsoudově a zvláště o velký požár v Košetcích.

28. května 1910 se konala schůze správního výboru a na ní bylo ustanoveno prodat starou dřevěnou stříkačku, která již není k potřebě. Členové sboru se usnesli 8. června 1913 zakoupit novou dvouproudou stříkačku od firmy Smekal na Smíchově za 2 400 K. Stříkačka byla předána slavnostním způsobem. Na zaplacení přispěla obec a občanská záložna. V roce 1913 se sbor se zúčastnil hašení stodoly Hynka Jankovského č. p. 7.

V květnu 1914 se zúčastnil sbor hašení požáru u Ladislava Brůny čp. 54. O čechtické pouti byla 28. července vyhlášena všeobecná mobilizace branné moci. Byl to počátek I. světové války. Do války odešlo 18 členů z celkového počtu 28. Z nich se více nevrátili tři členové, a to velitel Jan Císař, František Ryšavý a František Hlinka. Život za války ustal. Občas byly zkoušeny jen stříkačky, aby byly v případě potřeby v pohotovosti.

Po válce v roce 1919 začíná ve sboru opět nový, radostnější život. Po pěti letech se koná 5. ledna 1919 valná hromada, ve které jsou zvoleni předsedou František Mikšovský, jednatelem Karel Zahálka, pokladníkem Alois Kačena, velitelem Alois Svoboda a podvelitelem Václav Lapáček. Sbor měl 28 činných členů. V roce 1920 byla zakoupena druhá ruční stříkačka za 170 Kč a byly prodány staré nepotřebné košíky na vodu. V červnu 1925 se účastnil sbor hašení požáru čp. 40 Rudolfa Vorla a Jana Heřmánka při čemž shofela ruční stříkačka berlovka. V srpnu 1929 sbor hasil požár v čp. 106 u Karla Vaňka a Josefa Blažka. V roce 1934 byla pořízena pumpa Raketa, která se bude půjčovat občanům k čerpání vody ze sklepů. V roce 1935 byla zakoupena nová motorová stříkačka od firmy Strátilék ve Vysokém Mýtě za 22 000 Kč s příslušenstvím a sto metrů hadic. Stříkačka byla předána sboru dne 13. července 1935 při slavnosti šedesátiletého trvání sboru. Obci Kramolínou byla v roce 1936 prodána stará dvouproudová stříkačka za 3 000 Kč a sbor obdržel darem od Václava Urbana, stavitele z Prahy, velký osobní automobil v ceně 10 000 Kč. Aby se mohl používat k účelům hasičským byla karoserie auta upravena tak, aby se autem mohlo dopravovat členstvo a nářadí. Autem se bude dopravovat také motorová stříkačka. Jako řidiči hasičského auta byli ustanoveni Václav Růžek a Karel Košťál. V březnu 1937 sbor hasil požár v Růžkových Lhoticích, v dubnu v Černicích a 3. září v Chýstovicích.

Rok 1938 byl velmi neklidný a pro nás všechny smutný. 16. června se sbor s ostatními korporacemi v Čechticích zúčastnil manifestace na obranu státu. 23. září 1938 byla vyhlášena mobilizace naší armády do čtyřiceti roků. V roce 1939 byly přečteny nové stanovy, které vypouštějí slovo dobrovolný, takže nový název hasičské organizace zní **Sbor hasičů v Čechticích**. Slovo dobrovolný bylo vypuštěno proto, aby mohla být utužena kázeň mezi členy.

Byla zvolena nová rada:

starosta	František Martinek
náměstek	Jan Nebřenský
velitel	František Štainc
jednatel	Karel Brixů
pokladník	Rudolf Šimek
zbrojmistr	Antonín Ryšavý
strojník	Antonín Fridrich

Redakce

Čerpáno z kroniky a z <http://www.hasicicechtice.cz/>
<https://www.facebook.com/pages/SDH-%C4%8Cechtice/315653255343>

Oslavy
700 let

MĚSTYS ČECHTICE

24. - 25.7.2015

pátek 24.7.
od 19.00 hod

KOSTEL SV. JAKUBA STARŠÍHO V ČECHTICÍCH
koncert u příležitosti slavnostního zahájení oslav

sobota 25.7.
od 12.30 hod

NÁMĚSTÍ DR. TYRŠE - ČECHTICE
vystoupení různých hudebních žánrů • Sebranka
Royal Dixieland Jazz Band • Dupeto • Zelenina
Generace • **Keks • Jakub Smolík**
program pro děti
bohatý doprovodný program

**VSTUP
ZDARMA**

FOLK A COUNTRY ČECHTICKÁ LILIE

8. SRPNA 2015

ZAČÁTEK V 15 HODIN

NA FARSKÉ ZAHRADE V ČECHTICÍCH
VYSTOUPÍ:

HAEMA IRSKÁ MUZIKA - PRAHA

HUBERTUS COUNTRY - UNIČOV

JIRÍ ŠMIDT PISNÍČKÁŘ - PRAHA

ŽÍZNIVEJ SLIM COUNTRY & WESTERN SWING - TÁBOR

FLASH BACK BLUEGRASS - PRAHA

THE HIPSTERS BEATLES REVIVAL - PRAHA

VÍKEND COUNTRY ROCK - LEDEČ N/S

DOPROVODNÝ PROGRAM

TANEČNÍ SKUPINA **SIDEREIA** - PRAHA

- DVORSKÉ TANCE

- LIDOVÉ TANCE

- ČIKÁNSKÉ TANCE

- OHŇOVÁ SHOW

VSTUPNÉ

150 Kč CELODENNÍ

100 Kč VEČERNÍ

50 Kč (DĚTI DO 15 LET), PŘEDŠKOLÁCI ZDARMA

TRAKTORIÁDA

IV. ročník

Neděle 5. července 2015

Od 10.00 hodin na louce za kulturním domem v Otročicích

Pěkná podívaná a občerstvení zajištěno.

SK rybáři Nakvasovice

pořádají

11. 7. 2015

II. pivní festival

Začátek: 13.00

Ochutnáme: 15 druhů pív

Občerstvení zajištěno!

Hudba: Chmelařinka, Theatre

SK rybáři Nakvasovice pořádají dne 18. 7. 2015

Soutěž v chytání ryb na udici

Začátek: 10.00

Občerstvení: pečený pstruh, grilovaná klobása

Cena za prut: 50,-

Pro výherce jsou připraveny ceny!

Turnaj bratří Lapáčeků

V srpnu na hřišti TJ Sokol Čechtice bude probíhat tradiční fotbalový Turnaj bratří Lapáčeků. Bližší informace budou upřesněny na vývěsce TJ Sokol Čechtice na budově Sokola č.p. 12 v Čechtích.

Poděkování

Dne 22. 5. 2015 jsme se v chrámu Páně Povýšení sv. Kříže ve Zhoří rozloučili s **paní Annou Kaňákovou**.

Děkujeme tímto za projevené účasti, za vzpomínku na naši maminku, přítomným za účast a pomoc a pánům Jiřímu Brožovi a faráři Zdzislawu Ciesielskému za citlivé a důstojné zajištění obřadu.

Kdo v srdci žije, neumírá...

Jitka a Jiří, dcera a syn

Poděkování

Děkujeme touto cestou všem, kteří se přišli rozloučit na poslední cestě s **paní Lidmilou Musilovou** z Jeníkova. Poděkování též patří panu Jiřímu Brožovi za důstojné vypravení pohřbu.

Rodina Hájkova

Staré poutové obyčeje a zvyky v Čechtích

Zajímavé jsou informace týkající se pořádání poutě a jarmarků: „V Čechtích koná se poutě v neděli po sv. Jakubu Velkém. To přicházelo k nám mnoho lidí zblízka i z dále, před našimi okny až dolů k hospodě U města Prahy stávaly stánky Židů se zbožím střížným, soukeníci a kramáři, kalounkáři. Podle silnice železnici, kolem kašny perníkárů, kolem sochy panny Marie hrnčíři. Naproti železníkům rozložili se ovocnáři a pekaři, na vrcholku na úpatí kostela podle zdí krchova dřevěnkáři a řešetáři. Na straně protější až k rathausu na bidélkách vyvěšovali své zboží kožešníci a pod zvonici ševci. Tam býval druhdy rybníček (druh jakési cisterny) a pod tím rybníčkem stával obyčejně písničkář, který na obraze měl vymalován nějaký „moritál“ zpívaje „Poslechněte křesťané,“ „Mordování františkánů od tureckých pohanů“ obyčejně s chraptivou obstarlou a vysmahlou ženou svou a po skončení zpěvu ty písničky o té hrozné vraždě po 1 – 2 krejcarech prodával.

Největší hluk nastal mezi 1. až 4. hodinou zvláště mezi železníky za zkoušení srpů a kos. Dobře si pamatuji, jak pak v davu lidstva pan rychtář Turek s policajtem Zelenkou s hůlkou v ruce v plné parádě „z místa“ a „z prken“ vybíral.“

Ve 14. a 15. století se o pouti sv. Jakuba shazovali v Čechtích ze zvonice beránka, kterého řezník po dopadu zařízal a lidé si chytali jeho krev, která měla mít léčivé účinky.

Z dostupných kronik

Prodám zahradní traktor

Cena dohodou.

Informace na tel. čísle 606 499 233

Zlatnictví

Snubní prsteny
Prodej a opravy šperků
Zakázková výroba
Výkup zlata

Jana Míková, tel. +420 603 449 474

po dohodě – sobota + neděle, možno i večer

E-mail: zlatnictvi-prsteny@email.cz

www.zlatnictvi-prsteny.cz

Provozovny:

Ládví – Kamenice, Luční ul., Praha-východ

Jeníkov 2, Čechtice, okres Benešov

Čechtické noviny – Vydává Úřad městyse Čechtice – povoleno pod číslem MK ČR E 10759 – odpovědná redaktorka Renata Kolandová. Redakce a grafická úprava Mgr. Bc. Lenka Proschková. Autory dalších fotografií jsou autoři článků. Uzávěrka je vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Redakce neodpovídá za obsah článků a formulace autorů. Vzhledem k finančním nákladům na výrobu novin si redakce vyhraduje právo rozhodovat o úpravě, zkrácení, vhodnosti zveřejnění příspěvku. Počet výtisků 600 ks. Od březnového čísla se zaměříme na městys Čechtice. Barevný výtisk naleznete na www.mestys-cechtice.cz